

ΜΑΣ ΒΛΕΠΕΤΕ;

Η είμαστε ακόμα στη σκιά;

CAN YOU SEE US?

*Or Are We Still
in the Shadows?*

DEFENCE FOR CHILDREN
INTERNATIONAL
GREECE

ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ANNET

Τι όνειρα έκανες όταν ήσουν μικρή;

Είχα μεγάλα όνειρα. Ονειρευόμουν να γίνω γιατρός ή δικηγόρος!

Πώς μπορούν οι αναγνώστες αυτής της ιστορίας να συμβάλλουν θετικά και να κάνουν τη διαφορά στη ζωή των ανθρώπων που περνούν δύσκολα;

Είναι σημαντικό να έχουμε καλή καρδιά, να βοηθάμε και να ενθαρρύνουμε τους ανθρώπους. Σε δύσκολες στιγμές, οφείλουμε να είμαστε δίπλα τους και να μην τους αφήνουμε μόνους. Η υποστήριξη μπορεί να κάνει τεράστια διαφορά για όσους παλεύουν με δυσκολίες.

Ακόμα και όταν βρισκόμουν στο καμπ, όπου οι συνθήκες ήταν εξαιρετικά σκληρές, έλαβα βοήθεια από διάφορες οργανώσεις, όπως η DCI Greece. Μου έδωσαν ελπίδα, μου έδωσαν δύναμη, και το εκτίμησα βαθιά.

**“Μην χάνετε την ελπίδα σας .
Να έχετε πίστη. Τα πράγματα
μπορεί να αλλάξουν, ο Θεός
μπορεί να απαντήσει στις
προσευχές”**

Τι θα ήθελες να μοιραστείς με τον κόσμο σε σχέση με την ιστορία σου;

Αυτό που θέλω να μοιραστώ είναι ότι στη ζωή, δεν πρέπει ποτέ να τα παρατάς. Θυμάμαι τη στιγμή που προσπαθήσαμε να περάσουμε στην Ελλάδα, διασχίζοντας τη θάλασσα. Ήταν από τις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής μου. Η μηχανή σταμάτησε τρεις φορές, και η βάρκα άρχισε να βυθίζεται. Νομίζαμε ότι θα πεθάνουμε. Όλοι κλαίγαμε, και αφήσαμε την τύχη μας στο θέλημα του Θεού. Τον ευχαριστώ κάθε μέρα που τα καταφέραμε.

Μην χάνετε ποτέ την ελπίδα σας. Μείνετε δυνατοί. Πρέπει να κοιτάμε μπροστά, να έχουμε πίστη και να κάνουμε το επόμενο βήμα. Εμείς, αν δεν είχαμε το θάρρος να προχωρήσουμε, δεν θα βρισκόμασταν εδώ τώρα. Ίσως να είχαμε χαθεί, ίσως να μην τα καταφέραμε. Αλλά πήραμε την απόφαση να προχωρήσουμε, λέγοντας: "Ό,τι είναι να έρθει, ας έρθει. Θα παλέψουμε για τη ζωή μας."

Τί ονειρεύεσαι για το μέλλον σου;

Τώρα, μπορώ και βλέπω το μέλλον. Τουλάχιστον τώρα, έχω ελπίδα. Έχω ελπίδα για πολλά πράγματα. Σκέφτομαι ακόμα, ότι ίσως θα έπρεπε να ξαναπάω σχολείο. Ίσως το όνειρό μου να πραγματοποιηθεί κάποια στιγμή. Ίσως μια μέρα γίνω γιατρός ή δικηγόρος. Για την ώρα δουλεύω, κάνω μαθήματα οδήγησης και παρακολουθώ μαθηματα μαγειρικής.

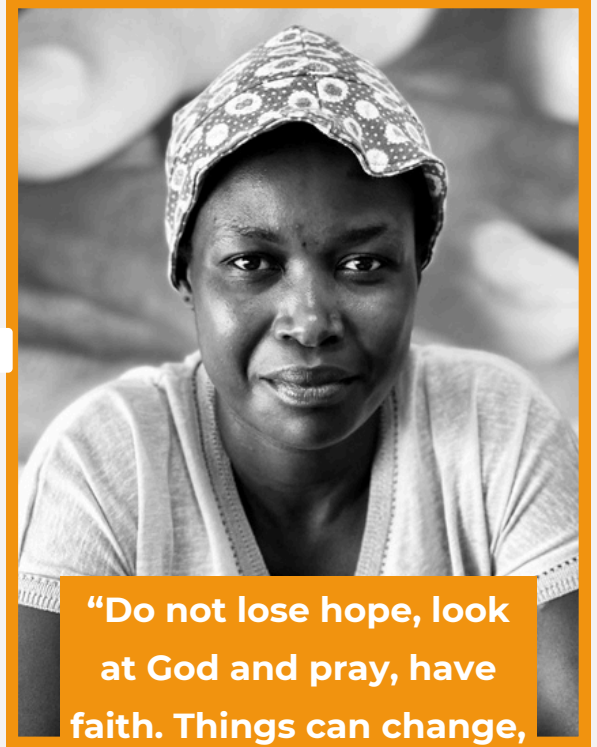
MEET ANNETTE

What were your dreams when you were young?

“When I was young, I had big dreams. I dreamed of becoming a doctor, or a lawyer.”

How can people reading this make a difference?

“We need to have a heart for helping, encouraging people through their difficulties. In difficult situations, we have to be there for them and not leave them alone. People’s support matters a lot to people who are going through difficult situations. Even when I was in the camp, I got support from organisations like DCI Greece. They gave me hope, they gave me courage, and I appreciated it so much.”

“Do not lose hope, look at God and pray, have faith. Things can change, God can answer prayers.”

What would you like others to know about your experience?

“What I want to share is that in life, you must never give up. I remember when we were trying to cross to Greece over the water. It was a very hard moment. We truly thought we were going to die, as the engine stopped three times, and the boat began to sink. We all started crying and surrendered to God's will. We thank Him that we made it through. Never lose hope, stay strong. We must look to God and always take a step forward. If we hadn't taken that step, we wouldn't be here now. Maybe we would have died, maybe we wouldn't have made it, but we took that step and said: 'Whatever comes, let it come. We will fight for our lives.'”

How do you see your future?

Now, I can see the future. At least now, I have hope. I have hope for many things. I'm still thinking that maybe I should go back to school. Maybe one day my dream will come true, to become a doctor or a lawyer. For now, I'm working, taking driving lessons, and attending culinary classes.

ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ BELLE ROSINE

Πώς ήταν η ζωή σου πίσω στο Κογκό?

Περνούσα τον χρόνο μου με τα παιδιά μου, και οι αγαπημένες μου αναμνήσεις είναι συνδεδεμένες με την οικογένειά μου. Μου άρεσε να περνώ χρόνο με τη γιαγιά μου, την αδερφή μου και τα δύο μου αδέρφια. Ήμουν πάντα πολύ περήφανη για τα παιδιά μου, ιδιαίτερα όταν έβλεπα πόσο καλά τα κατάφερναν στο σχολείο. Αυτές οι στιγμές ήταν το φως στο σκοτάδι.

Τι θα ήθελες να πεις στον κόσμο?

Όταν κάποιος αναγκάζεται να φύγει από το σπίτι του, δεν το κάνει ποτέ χωρίς λόγο. Υπάρχει πάντα μια αιτία πίσω από αυτή την απόφαση. Όποιος κι αν είναι ο λόγος, είναι σημαντικό να καλωσορίζουμε αυτούς τους ανθρώπους με ανοιχτή καρδιά. Και όταν λέω "καλωσόρισμα", δεν αναφέρομαι μόνο στην οικονομική βοήθεια. Μιλώ για την ανθρωπιά, τη ζεστασιά. Αυτό είναι που μετράει περισσότερο, αυτό είναι το πιο σημαντικό.

Πώς φαντάζεσαι το μέλλον σου?

Φαντάζομαι τον εαυτό μου να μιλάει άπταιστα ελληνικά και αγγλικά, γιατί αυτό θα κάνει τη ζωή μας πιο εύκολη. Ονειρεύομαι να κάνω ό,τι περνάει από το χέρι μου ώστε τα παιδιά μου να λάβουν την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση. Οραματίζομαι τα παιδιά μου να έχουν τις ευκαιρίες που εγώ δεν είχα ποτέ, και να καταφέρνουν όλα εκείνα που εγώ δεν μπόρεσα να πετύχω.

Τι μήνυμα θέλεις να περάσεις, μοιράζοντας την ιστορία σου?

Θέλω να δώσω ελπίδα. Υπάρχουν άνθρωποι εκεί έξω αυτή τη στιγμή που, όταν με ακούν, βρίσκονται ακόμα στο σημείο που ήμουν εγώ χθες. Πρέπει να καταλάβουν ότι αν σήμερα φαίνεται δύσκολο, αύριο τα πράγματα μπορούν να γίνουν καλύτερα. Δεν πρέπει να τα παρατάμε. Η ζωή είναι μια σειρά από βήματα: σήμερα είμαστε στο σημείο Α, και αύριο πρέπει να φτάσουμε στο σημείο Β. Για να φτάσουμε στο σημείο Β, πρέπει να περάσουμε από διάφορα στάδια, να δουλέψουμε και να ολοκληρώσουμε ό,τι χρειάζεται για να προχωρήσουμε. Έτσι είναι η ζωή — σήμερα μπορεί να είμαστε στον πάτο, αύριο στην κορυφή, και μεθαύριο ίσως πέσουμε ξανά. Όμως πρέπει να συνεχίσουμε να δίνουμε στον εαυτό μας δύναμη και να μην το βάζουμε κάτω.

“Σήμερα είναι δύσκολα, αλλά ξέρω ότι αν δουλέψω λίγο πιο σκληρά αύριο, και έχω και την κατάλληλη στήριξη, θα μπορέσω να ξεπεράσω αυτό το στάδιο.”

MEET BELLE ROSINE

What was your life like in Congo?

I spent my time with my children, and my favorite memories are connected to my family. I loved spending time with my grandmother, my sister, and my two brothers. I was always very proud of my children, especially when I saw how well they were doing in school. Those moments were the light in the darkness.

What do you want people to understand from your story?

That when someone leaves their home, they don't do it for nothing. There is always a reason. And whatever that reason is, it is important to welcome people. And when I talk about welcoming, I am not only talking about financial support. I'm talking about humanity and warmth. That's what matters most, that's what is most important.

How do you see your future?

I see myself speaking Greek and English, because it will make things easier. I see myself doing anything I can for my children to have good education. I see my children having the opportunities I never had, so they can achieve everything I couldn't do.

What do you hope to achieve by sharing your story?

Pass on a lesson and give hope. There are people out there right now who, when they listen to me, are still at the stage where I was yesterday. They should understand that, while today may be difficult, tomorrow things can get better. We must not give up. Life is a series of steps: today we're at point A, and tomorrow we need to reach point B. To get to point B, we have to go through different steps and complete necessary training. That's how it is — today, we might be at the bottom, tomorrow at the top, and then the day after, we might fall again. We need to give ourselves strength and never give up.

“Today is difficult, but I know that if I work a little harder tomorrow, while having support, I’ll be able to get past this stage.”

ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ FERNANTA

Τι σημαίνει μητρότητα για σένα;

Το να είσαι μητέρα είναι τα πάντα. Κάθε μέρα νιώθω απέραντη ευγνωμοσύνη για τα δύο αγόρια μου. Ναι, υπάρχουν στιγμές που κλαίω, αλλά όταν τα κοιτάω, λέω: «Σ' ευχαριστώ, Θεέ μου». Η μητρότητα δεν είναι εύκολη – απαιτεί να δίνεις τόσο πολλά από τον εαυτό σου. Αλλά όταν είσαι κουρασμένη ή νιώθεις μόνη, έρχονται σε σένα, αγγίζουν το πρόσωπό σου και σε ρωτούν: «Μαμά, γιατί κλαίς;» Σου δίνουν όλη την αγάπη που έχουν. Το να είσαι μητέρα είναι πραγματικά όμορφο.

Πως ονειρεύεσαι το μέλλον σου;

Είχα το δικό μου κατάστημα στη χώρα μου, πουλούσα περούκες online, και θα ήθελα να ξεκινήσω ξανά εδώ. Είναι δύσκολο χωρίς χρήματα, αλλά συνεχίζω να μαθαίνω και να ονειρεύομαι. Ελπίζω ότι μια μέρα θα καταφέρω να χτίσω μια σταθερή ζωή για τα παιδιά μου. Κάθε βήμα που κάνω με φέρνει πιο κοντά σε αυτόν τον στόχο.

Πρέπει να παλέψω για τους στόχους μου και να μην αφήσω την αρνητικότητα να με καταβάλει, γιατί, όσο δύσκολη κι αν είναι η ζωή ως πρόσφυγας, πρέπει να συνεχίσω και να μείνω δυνατή για τα παιδιά μου

Ποια ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία που αντιμετώπισες στην Ελλάδα;

Ήταν η εγγραφή των παιδιών μου στο σχολείο. Χωρίς καμία υποστήριξη στην αρχή, ήταν πολύ δύσκολο να ολοκληρώσω την διαδικασία. Δεν είχα πού να τα αφήσω και αυτό με εμπόδιζε να αναπτύξω τις δεξιότητες μου ή να βρω δουλειά. Τώρα που είναι επιτέλους στο σχολείο, νιώθω μεγάλη χαρά. Μπορώ να παρακολουθώ μαθήματα ελληνικών, αγγλικών και παράλληλα να φάχνω και για δουλειά. Μάλιστα, εκπαιδεύομαι για να γίνω βοηθός σεφ. Παρόλο που δεν έχω χρόνο να ξεκουραστώ, χαίρομαι γιατί μπορώ να επικεντρωθώ στο μέλλον μας και να δημιουργήσω μια καλύτερη ζωή για εμάς.

Τι θα ήθελες να μοιραστείς με τον κόσμο;

Πρέπει να έχουμε αποφασιστικότητα, γιατί η ζωή είναι πολύ δύσκολη. Δεν ξέρω τι θα έκανα χωρίς τα παιδιά μου! Πρέπει να μείνω δυνατή για αυτά, να συνεχίσω να προσπαθώ για μια καλύτερη ζωή. Είναι τόσο σημαντικό στη ζωή να βρίσκεις τους «ανθρώπους σου», να μοιράζεσαι και να προσπαθείς να κατακτάς τους στόχους σου. Πρέπει να συνεχίσω και να μην αφήσω την αρνητικότητα να με καταβάλει, γιατί, όσο δύσκολη κι αν είναι η ζωή ως πρόσφυγας, πρέπει να συνεχίσω και να μείνω δυνατή για τα παιδιά μου. Το να είμαι εδώ μόνη στην Ελλάδα, χωρίς καμία υποστήριξη, όταν ήμουν στο νοσοκομείο για να γεννήσω και δεν είχα κανέναν να φροντίσει το άλλο μου παιδί στο σπίτι, ήταν η πιο δύσκολη στιγμή.

MEET FERNANTA

What does being a mother mean to you?

Being a mother is everything. Every day, I feel so grateful for my two boys. Yes, there are times I cry, but when I look at them, I say: 'Thank you, God.' Motherhood isn't easy—you have to give so much of yourself. But when you're tired or feeling alone, they come to you, touch your face, and ask, 'Mommy, why are you crying?' They give you all the love they have. Being a mother is beautiful.

How do you see your future?

I ran my own shop back home, selling wigs online, and I'd love to start again here. It's hard without money, but I keep learning and dreaming. One day, I hope to build a stable life for my children. Every step brings me closer.

I have to fight for my goals and not let negativity overwhelm me, because no matter how difficult life as a refugee is, I must keep going and stay strong for my children.

What was one of the biggest challenges you faced in Greece?

Enrolling my children in school. Without any support at the beginning, it was very hard to complete the process. I had nowhere to leave my children safely, and this prevented me from developing skills or finding a job. Now that my children are finally in school, I feel happy. I can attend Greek and English lessons and receive vocational training to become an assistant chef. I can also look for a job and manage everything. Although I don't have time to rest, I'm glad I can focus on our future and build a better life for us.

What would you like others to know about your experience?

We need to have determination because life is very difficult. I don't know what I would do without my children! I have to stay strong for them, to keep trying for a better life. It's so important in life to find "your people," to share and strive to achieve your goals. I must keep going and not let negativity overwhelm me because, no matter how hard life is as a refugee, I have to keep going and stay strong for my children. Being here alone in Greece, without any support, when I was in the hospital giving birth and had no one to take care of my other child at home, was the hardest moment.

ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ FLORE

Τι θα ήθελες να μοιραστείς με τον κόσμο;

Άφησα τη χώρα μου όχι επειδή ήθελα να έρθω εδώ, αλλά επειδή υπήρχε πόλεμος και η ζωή μου βρισκόταν σε κίνδυνο. Ήταν αδύνατο να μείνω εκεί, οπότε άφησα τα πάντα πίσω. Πρώτα έφτασα στη Σενεγάλη, μετά στην Τουρκία και τέλος εδώ. Όταν ήρθα στην Ελλάδα, υπέβαλα αίτημα ασύλου, αλλά δέχτηκα απορρίψεις. Δεν είχα κανέναν να με βοηθήσει τότε. Θέλω να μείνω στην Ελλάδα, και ελπίζω μια μέρα όλα τα παιδιά μου να έρθουν εδώ. Θέλω απλώς να είμαι με τα παιδιά μου, αυτό είναι το μόνο που θέλω.

Τι σημαίνει το να είσαι μητέρα;

Είμαι μητέρα γιατί είμαι γυναίκα. Πρέπει να είμαι μια δυνατή μητέρα και να κάνω ό,τι μπορώ να βοηθήσω τα παιδιά μου. Δεν τα εγκατέλειψα. Δεν ήρθα εδώ για να αποδείξω τίποτα στη χώρα μου, ούτε για να τους δείξω ποια είμαι. Όχι, ήρθα εδώ για να βρω μια ασφαλή και αξιοπρεπή ζωή για τα παιδιά μου. Πρέπει να τα φροντίσω, να διασφαλίζω ότι είναι καλά. Δεν ζω για μένα, αλλά για τα παιδιά μου. Όχι για μένα.

Πιέζω τον εαυτό μου, γιατί πάντα έτσι ήταν. Είχα την πρώτη απόρριψη, μετά τη δεύτερη, αλλά δεν το έβαλα κάτω, δεν τα παράτησα και μαζί με την DCI Greece καταφέραμε να ξανανοήσουμε την υπόθεσή μου. Τώρα περιμένω το αποτέλεσμα!

Τι σου δίνει δύναμη;

Τα παιδιά μου. Είμαι περήφανη που έχω τα παιδιά μου, τα απέκτησα σε μικρή ηλικία. Παρόλο που υπήρχαν δυσκολίες, δεν το μετανιώνω. Είναι τα παιδιά μου και είμαι περήφανη, ακόμα κι αν δεν είμαι πάντα εκεί για αυτά ή αν δεν μπορώ να τους προσφέρω όσα χρειάζονται.

Θα ήθελες να μοιραστείς κάτι άλλο;

Δεν θα ήθελα να μπω σε λεπτομέρειες. Από τότε που ήρθα εδώ, δεν έχω καταφέρει να μοιραστώ τα πάντα για όσα μου έχουν συμβεί. Δεν μου αρέσει να μιλάω γι' αυτά, ούτε καν στην μικρή μου αδερφή που έχει μείνει πίσω. Είναι πολύ δύσκολο. Κάθε μέρα νιώθω πως είναι μια μάχη. Δεν κοιμάμαι εύκολα, δεν έχω βρει ακόμα δουλειά και δεν ξέρω πώς θα επιβιώσω. Δεν έχω ένα σπίτι να λέω πως είναι το σπίτι μου. Το βάρος που νιώθω είναι τεράστιο. Ελπίζω όμως ότι τα βήματα που έχω κάνει μέχρι τώρα και η προσπάθεια που καταβάλλω όλο αυτόν τον καιρό, θα αποδώσουν κάποια μέρα και θα με δικαιώσουν.

MEET FLORE

What would you like people to understand?

I left my country not because I wanted to come here, but because there was a war and my life was in danger! It was impossible to stay there, so I left everything behind. I first arrived in Senegal, then Turkey and afterwards here. When I arrived in Greece, I submitted an asylum request but got rejections. I did not have anyone to help me back then. I want to stay in Greece long term and I hope one day all my children to come here. I just want to be with my children, that is all.

What does being a mother mean to you?

I am a mother because I am a woman. I must be a strong mother and make the effort to help my children. I didn't abandon them. I didn't come here to prove anything to my country, to show them who I am. No, I came here to find a safe and dignified life for my children. I must look after my children, to make sure they are okay. I don't live for myself, but for my children. Not for me.

'I try to push myself, because it has always been like that. I had my first rejection, then my second, but I didn't let go, I didn't give up and together with DCI Greece we have managed to open again my case . Now I am waiting for the outcome'

What gives you strength?

My children. I am proud of having my children, I had my children at a young age. Even though there were difficulties, I don't regret it. They are my children, and I am proud of them, even if I am not always there for them or able to provide enough for them.

What would you like others to know about your experience?

I wouldn't want to go into details. Since I arrived here, I haven't been able to share everything that has happened to me. I don't like talking about it, not even to my little sister, who is still back home. It's very difficult. Every day feels like a battle. I can't sleep easily, I haven't found a job yet, and I don't know how I'll survive. I don't have a home to call my own. There are so many challenges, it's hard to find a way to move forward. But I hope that the steps I've taken so far and the effort I've been putting in will pay off one day.

ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ PREUVE

Τι προσδοκίες είχες για την οικογένεια σου όταν έφτασες εδώ;

Μόλις φτάσαμε εδώ, η ελπίδα και ταυτόχρονη ανησυχία μου ήταν να μας δεχτούν οι άνθρωποι με ζεστασιά και τα παιδιά μου να μπορέσουν να πάνε σχολείο, γιατί το σχολείο είναι το πιο σημαντικό πράγμα για το μέλλον τους. Ως γονέας, ελπίζω και προσεύχομαι τα παιδιά μου να πάνε μπροστά στις σπουδές τους, γιατί εγώ δεν είχα την ευκαιρία να το κάνω πίσω στην χώρα μου. Θέλω να έχουν μια σταθερή ζωή – όχι απαραίτητα μια ζωή με διαρκή χαρά, γιατί η ζωή έχει σκαμπανεβάσματα, αλλά μια ζωή όπου θα μπορούν να ξεπεράσουν τις δυσκολίες και να βρουν την ισορροπία τους.

"Η δύναμη είναι το θεμέλιο. Αν δεν είσαι δυνατός, δεν μπορείς να πετύχεις τίποτα."

Υπάρχει κάτι που θα ήθελες να γνωρίζουν τα παιδιά σου;

Υπάρχουν τόσα πολλά πράγματα που θέλω να μοιραστώ με τα παιδιά μου και όταν η στιγμή είναι κατάλληλη θα το κάνω. Αλλά αυτό που θα ήθελα να ξέρουν είναι ότι έχουν μια καταπληκτική μαμά. Ναι, έχουν μια μαμά που, όπως λέμε στα αγγλικά, is a strong woman. Και όσο τα παιδιά μου με κάνουν περήφανη, πρέπει να ξέρουν ότι μπορούν πάντα να βασίζονται σε μένα. Έχω τα αγόρια μου που είναι ακόμα στη χώρα μου, το Κονγκό, και τα πιο όμορφα λουλούδια μου – τις κόρες μου που είναι εδώ, έχω πέντε παιδιά. Τα παιδιά μου πρέπει να ξέρουν ότι έχουν μια καλή μαμά.

Τι μήνυμα έχεις για τον κόσμο;

Το μήνυμα που θέλω να δώσω είναι όσοι φτάνουν εδώ, δεν έρχονται για τον οποιονδήποτε λόγο. Έρχονται γιατί αναζητούν μια ασφαλή και αξιοπρεπή ζωή, μια ζωή γεμάτη σταθερότητα και ελπίδα. Αν αυτό δεν ήταν ο στόχος τους, θα είχαν μείνει στη χώρα τους. Είμαστε εδώ για να βρούμε ειρήνη και ασφάλεια, ειδικά για τα παιδιά μας και το μέλλον τους.

MEET PREUVE

What were your hopes for your family when you arrived here?

“Upon arriving here, our hope was to be well received and for my children to go to school, because school is the most important thing for the future of our children. As a parent I hope and pray that my children can go far in their studies, even if myself never had the chance to study. I want them to have a stable life – not necessarily a life of constant joy, because life has its ups and downs, but a life where they can overcome challenges and find their balance..

“Being strong is the foundation. If you’re not strong, you can’t accomplish anything.”

What would you like your children know?

There are so many things I want to share with my children, and when the time is right, I will. But what I want them to know is that they have an amazing mom. Yes, they have a mom who, as we say in English, is a strong woman. And as much as my children make me proud, they need to know that they can always rely on me. I have my boys who are still in my home country, Congo, and my most beautiful flowers – my daughters who are here. I have five children. My children need to know that they have a good mom.

Do you have a message for the audience?

The message I want to convey is that those who come here do not arrive for any random reason. They come because they are seeking a safe and dignified life, a life filled with stability and hope. If that were not their goal, they would have stayed in their home country. We are here to find peace and security, especially for our children and their future.

ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ALICHA

Πως ένιωσες όταν έφτασες Ελλάδα;

Όταν πρώτοήρθα στην Ελλάδα, ένιωσα χαρούμενη και γεμάτη ελπίδα! Έλαβα θετική απόφαση στο αίτημα ασύλου και αυτό με ανακούφισε τόσο πολύ! Ωστόσο λίγο καιρό μετά, με ενημέρωσαν από το Καμπ ότι αν και μπορώ να παραμείνω για λίγο ακόμα, δεν θα έχω πρόσβαση σε φαγητό. Πριν λίγες μέρες που είπαν ότι πρέπει να φύγω! Πού να πάω; Στην Αθήνα βρήκα ένα δωμάτιο, αλλά ζήτησαν τόσα χρήματα προκαταβολικά, που δεν μπορώ να τα αντέξω, αφού αυτή τη στιγμή δεν δουλεύω. Οι περισσότερες δουλειές εδώ είναι εποχιακές, κάτι που δυσκολεύει ακόμη περισσότερο την κατάσταση.

“Η υποστήριξη που

χρειαζόμαστε είναι η

αποδοχή, οι ευκαιρίες και

ένα ασφαλές μέρος για να

μείνουμε μέχρι να σταθούμε

στα πόδια μας. Όταν έχεις

ένα ασφαλές μέρος να

κοιμηθείς, το μυαλό είναι

ελεύθερο να δουλέψει και

να ονειρευτεί.”

Τι στόχους έχεις για το μέλλον;

Κάποτε ήθελα να γίνω νοσοκόμα, αλλά νιώθω ότι πλέον αυτό δεν είναι εφικτό. Στη χώρα μου, αυτές οι δουλειές απαιτούν εξειδικευμένη εκπαίδευση και δεν μπορώ να επιστρέψω εκεί. Δεν μπορώ να επιστρέψω, γιατί θέλω να ζω ελεύθερα, χωρίς να κρύβω τη σεξουαλική μου ταυτότητα για να επιβιώσω. Εδώ, οι ευκαιρίες είναι περιορισμένες, ειδικά για μένα ως μαύρη, που αντιμετωπίζω ρατσισμό. Είτε έχω έγγραφα είτε όχι, η κατάσταση στην Ελλάδα παραμένει η ίδια — δεν υπάρχει πραγματική διαφορά, για να είμαι ειλικρινής, μεταξύ μιας θετικής ή αρνητικής απόφασης.

Τι θα ήθελες να μοιραστείς με τον κόσμο;

Περνάω πολύ δύσκολα. Ήρθα στην Ελλάδα αναζητώντας προστασία, αλλά η κατάσταση μου είναι εξαιρετικά δύσκολη. Η οικονομική στήριξη που έλαβα περιορίστηκε σε μόλις δύο μήνες, πριν από σχεδόν έναν χρόνο, και ακόμα και τότε, τα χρήματα ήταν συχνά μπλοκαρισμένα, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να τα χρησιμοποιήσω. Είμαι στην Ελλάδα πάνω από έναν χρόνο τώρα και η διάκριση που αντιμετωπίζω είναι αβάσταχτη. Νιώθω ότι με απέλυσαν από τη δουλειά εξαιτίας της σεξουαλικότητάς μου ως λεσβία, ή εξαιτίας του χρώματός μου. Έτσι κατάλαβα.

Παρά τις δυσκολίες όμως δεν αφήνω τις απόψεις των άλλων να με επηρεάζουν.

MEET ALICHA

How was life when you arrived in Greece?

When I first arrived in Greece, I felt happy and hopeful! I received a positive decision and that made me feel so relieved! However, soon after received it, the camp informed me that I can stay a bit longer but won't get any food, and now they're asking me to leave. Where am I supposed to go? In Athens, I found a single room, but they asked so much money upfront, which I can't afford as I'm currently not working. Most jobs here are seasonal, making it even harder to manage.

What are your goals for the future?

I once aimed to become a nurse, but I feel it's no longer possible. In my country, these jobs require extensive training, and I cannot return there! I cannot return there because I want to live without having to hide my sexual identity in order to survive. Here, opportunities are limited, especially for me as a black person, facing racism. Whether you have documents or not, the situation in Greece remains the same—there's no real difference to be honest, between a positive or negative response.

What would you like to share about your experience?

I am struggling and suffering. I came here seeking protection, but my situation has been very difficult. I only received financial support for two months nearly a year ago, and even then, the money was often "blocked," so I couldn't access it. I have been in Greece for over a year and the discrimination here is overwhelming, I believe I was even fired because of my sexuality as a lesbian or because of my colour. Despite the difficulties, I don't let other people's opinions affect me.

"The support we need is acceptance, opportunities and a safe place to stay. If you have somewhere to sleep safely, your mind will be good to work and dream."

Ευχαριστίες

Ευχαριστούμε θερμά την Annet, τη Fernanta, τη Beberthe, την Preuve, τη Flore και την Aicha, που μας εμπιστεύτηκαν τις ιστορίες τους, για το θάρρος τους να μοιραστούν, και για την αδιάκοπη δύναμη και αντοχή τους. Οι φωνές τους μας εμπνέουν και μας θυμίζουν τη δύναμη της ανθρωπιάς και της ελπίδας.

Σχετικά με αυτό το Βιβλίο

Είναι μια συλλογή από φωνές, εμπειρίες και σκέψεις από τις απίστευτες γυναίκες που συμμετέχουν στην Ακαδημία Stepping Stone. Μέσα από τις ιστορίες τους, θέτουν μια βασική ερώτηση:

Μας βλέπετε ή παραμένουμε ακόμα στη σκιά;

Αυτές οι σελίδες είναι μια πρόσκληση να δείτε πραγματικά, να ακούσετε και να αναγνωρίσετε τη δύναμη και το βάθος των γυναικών που μοιράστηκαν τις ζωές τους μαζί μας.

Οι φωτογραφίες αυτού του βιβλίου τραβήχτηκαν και επιμελήθηκαν από την Ίριδα Παππά, Συντονίστρια του Helpdesk μας, με σκοπό να δώσουν πρόσωπο στις ιστορίες, να τις αναδείξουν και να μας επιτρέψουν να τις δούμε με μια πιο ανθρώπινη και ζωντανή ματιά, πέρα από αριθμούς και λέξεις.

Acknowledgments

We extend our heartfelt gratitude to Annet, Fernanta, Belle Rosine, Preuve, Flore, and Aicha for trusting us with their stories, for their courage in sharing their journeys, and for their unwavering strength and resilience. Your voices inspire and remind us of the power of humanity and hope.

About This Storybook

This storybook is a collection of voices, experiences, and reflections from the incredible women participating in our Stepping Stone Academy.

Through their stories, they ask an essential question:

Do you see us, or are we still in the shadows?

These pages are an invitation to truly see, to listen, and to recognize the strength and depth of the women who shared their lives with us.

***The photographs in this book were taken and curated by Iris Pappa, Coordinator of our Helpdesk, with the aim of giving a face to the stories, bringing them to life, and allowing us to see them with a more human and vivid perspective, beyond numbers and words.**

